

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 4831

Doknr.
435432

Dato
25-06-2021

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 11. juni 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 716 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marie Bjerre (V).

Spørgsmål nr. 716:

"Vil ministeren oplyse, hvordan man i sager om stedbarnsadoption sikrer, at der også tages hensyn til andre tungtvejende forhold ud over kravet om samme bopælsadresse i 3 år, når det gælder opfyldelse af opfostringskravet, jf. adoptionsloven § 2?"

Svar:

Jeg kan oplyse, at det, ganske som det anføres i spørgsmålet, efter adoptionslovens § 2 er en betingelse for adoption, at den, som ønskes adopteret, enten ønskes opfostret hos adoptanten eller har været opfostret hos adoptanten. Det gælder også stedbarnsadoptioner.

Denne betingelse understreger, at formålet med adoption er at etablere et forælder-barn forhold eller at bekræfte et allerede bestående forhold af denne karakter.

Opfostring kan efter en almindelig forståelse af begrebet alene ske, indtil barnet fylder 18 år.

Der er ikke i lovgivningen fastsat nærmere bestemmelser om længden af opfostringsperioden, men opfostringen skal have en sådan karakter, at den er udtryk for, at der foreligger eller vil komme til at foreligge et stabilt forælder/barn forhold.

I praksis stilles der derfor ved ansøgninger om adoption af børn under 18 år krav om, at barnet vil kunne bo sammen med ansøgeren i mindst tre år, inden barnet fylder 18 år. I denne periode medregnes også den tid, som barnet måtte have boet sammen med ansøgeren før ansøgningen om adoption. Er barnet fyldt 18 år på ansøgningstidspunktet, stilles der i praksis krav om, at barnet har boet sammen med ansøgeren i omkring tre år, før barnet fyldte 18 år.

Efter adoptionslovens § 2 kan adoption også tillades, hvor opfostringskravet ikke er opfyldt, hvis der foreligger "anden særlig grund til adoptionen".

I praksis vil særlige omstændigheder formentlig jævnlige kunne føre til, at det almindelige opfostringskrav lempes, mens særlige omstændigheder kun i ret

begrænset omfang vil kunne føre til, at der tillades adoption, hvis der slet ikke har fundet opfostring sted.

Særlige omstændigheder vil især foreligge, hvor adoptionen er gennemført eller vil blive gennemført for én eller flere søskende til den, der ønskes adopteret, såkaldt "positivt søskendemedtræk". Det kan også være en særlig omstændighed, hvis barnet ikke kan klare sig selv og har behov for en omsorgsperson, f.eks. fordi barnet er handicappet, og opfostring fortsat er nødvendig selv efter det fyldte 18. år.

Med venlig hilsen
Astrid Krag